

Η εορτή του Ευαγγελιστού Ματθαίου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Αγρινίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, την Κυριακή 16 Νοεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας εορτάζει την ιερά μνήμη του Αγίου Ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Προϊστάμενος του Ναού και Αρχιερατικός Επίτροπος Αγρινίου, Αρχιμ. Νεκτάριος Τριάντης, ο Πρωτοπρ. Γεώργιος Τριανταφυλλάκης, ο Πρωτοπρ. Κωνσταντίνος Σουλιώτης, ο Πρωτοπρ. Νεκτάριος Καττής, ο Αρχιδιάκονος Δημήτριος Λαγούδης και ο Ιεροδιάκονος Ιγνάτιος Γοργολίτσας.

Κατά το κήρυγμά του ο **Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός**, συνεχίζοντας την σειρά των κηρυγμάτων του που επεξηγούν την Θεία Λειτουργία, ανέφερε τα εξής: «Η

σημερινή αποστολική περικοπή αποτελεί μία αποκάλυψη της ιεραποστολικής φλόγας που θέρμαινε την ψυχή του Αποστόλου Παύλου. Ο μεγάλος Απόστολος των Εθνών μοιράζεται σήμερα τον ζήλο και την επιθυμία του, όλοι οι άνθρωποι να γνωρίσουν τον Λυτρωτή του κόσμου και να πιστέψουν στο πανάγιο όνομα του Ιησού Χριστού. Ο Παύλος, ο οποίος επανειλημμένως φυλακίστηκε, προπηλακίστηκε, χλευάστηκε και συχνά κινδύνεψε να χάσει την ζωή του στην διάρκεια των μεγάλων του ιεραποστολικών ταξιδιών (Β Κορ. 11:23-28), έρχεται σήμερα να μας μεταδώσει την χαρά της αποστολής του, η οποία γέμιζε διαρκώς την καρδιά του. Γράφει: «Πόσο όμορφη είναι η αποστολή αυτών που φέρνουν την χαρμόσυνη είδηση για την ειρήνη, την χαρμόσυνη είδηση για τα αγαθά του Θεού! Σ' όλη την γη αντήχησε η φωνή τους, στα πέρατα της οικουμένης τα λόγια του» (Ρωμ. 10:15,18).

Εάν λοιπόν ο ερχομός ενός ιεραπόστολου που κηρύσσει Χριστόν, αποτελεί τόσο μεγάλη πηγή χαράς και ευφροσύνης, πόσο απείρως μεγαλύτερη χαρά φέρνει η παρουσία του ίδιου του Χριστού κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, όπου, όχι απλώς Τον συναντάμε αλλά κοινωνούμε το ίδιο του το Σώμα και το ίδιο του το Αίμα; Εάν εκατομμύρια άνθρωποι πριν τον Χριστό αποδέχθηκαν με ευγνωμοσύνη τους Προφήτες και, μάλιστα, πολλοί εξ αυτών μαρτύρησαν για τον αληθινό Θεό (Έβρ. 11:32-38), με πόσο μεγάλη ευγνωμοσύνη θα πρέπει να συμμετέχουμε στη Θεία Λειτουργία, όπου συναντούμε πρόσωπο προς πρόσωπο τον σαρκωμένο Υιό και Λόγο του Θεού, ο οποίος αποτελεί την εκπλήρωση όλων των προφητειών;

Το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας αποτελεί συγχρόνως συνάντηση και κήρυγμα. Για να εκπληρώσει όμως τον σκοπό της, χρειάζεται να διαφυλαχθούν δύο πράγματα: πρώτα, η βαθιά πίστη στο πρόσωπο του Χριστού και δεύτερον, η αλήθεια, η οποία είναι απαραίτητο να συνοδεύει πάντα την πίστη. Όλοι όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ, έχουμε διάθεση να πιστέψουμε στον Χριστό. Ποιός είναι όμως αυτός ο Χριστός; Τί είπε, πώς έζησε, ποιόν δρόμο άνοιξε για μας ώστε, ακολουθώντας τον, να βρεθούμε στην αγκαλιά του επουράνιου Πατέρα μας; Αυτά τα ερωτήματα έρχεται να απαντήσει η Θεία Λειτουργία μέσα από τις ευχές και τους ύμνους της. Με αυτό τον τρόπο ολοκληρώνεται και η τριάδα των όσων ακούγονται κατά την διάρκεια του μεγάλου αυτού μυστηρίου: Ικεσία, Δοξολογία, Διδασκαλία.

Συνεχίζοντας την βαθύτερη γνωριμία με την Θεία Λειτουργία, ας επικεντρώσουμε σήμερα την προσοχή μας στον πρώτο διδακτικό και δογματικό ύμνο που ακούγεται. αμέσως μετά το δεύτερο αντίφωνο. Πρόκειται για έναν ύμνο, ο οποίος συμπυκνώνει ολόκληρη την χριστιανική ορθόδοξη διδασκαλία για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού:

«Ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού αθάνατος υπάρχων, και καταδεξάμενος δια

την ημετέραν σωτηρίαν σαρκωθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.»

Πίσω από τον υπέροχο και περιεκτικότατο αυτόν ύμνο, κρύβεται ένα πολύ ενδιαφέρον ιστορικό παρελθόν. Ο Άγιος Ιουστινιανός (525-567) είναι ένας από τους ένδοξους αυτοκράτορες του Βυζαντίου αλλά και ένας σπουδαίος συγγραφέας και ποιητής. Στον Ιουστινιανό αποδίδεται αυτό το περίφημο δογματικό τροπάριο. Ο ύμνος αυτός θεωρείται η ορθόδοξη απάντηση του Ιουστινιανού στις κατηγορίες που του είχαν προσάψει για μονοφυσитισμό. Για τον λόγο αυτό, ο ύμνος εκφράζει τα δογματικά πορίσματα των τριών Οικουμενικών Συνόδων Νικαίας, Κωνσταντινουπόλεως και Χαλκηδόνας. Σήμερα ψάλλεται σε κάθε Θεία Λειτουργία και είναι ιδιαίτερα αγαπητός από τον ορθόδοξο λαό.

Πώς, λοιπόν, απευθυνόμαστε προς τον Κύριο με τον ύμνο αυτό και τί του ζητάμε; «Μονογενή Υιέ και Λόγε του Θεού αθάνατε, εσύ που καταδέχτηκες για τη δική μας σωτηρία να σαρκωθής από την αγία Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία και να γίνης άνθρωπος, χωρίς να πάψης να είσαι Θεός, που ως άνθρωπος σταυρώθηκες και νίκησες τον θάνατο, που είσαι ο ένας της αγίας Τριάδας και δοξάζεσαι μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, σώσε μας».

Σε αυτόν τον κυρίως δογματικό αλλά, συγχρόνως ικετευτικό και δοξολογικό ύμνο, ξεχωρίζει η λέξη «καταδέχτηκες» (καταδεξάμενος). Σε αυτήν περικλείεται όλη η αγάπη του Θεού για μας, εξ αιτίας της οποίας ο Κύριος των δυνάμεων εξέρχεται του θεϊκού Του μεγαλείου και μοιράζεται μαζί μας τις συνέπειες της αμαρτίας μας, αν και δεν έχει ουδεμία σχέση και ουδεμία ευθύνη. Παραμένει επί εννέα μήνες σε μήτρα παρθενική, γεννάται και τρέφεται με γάλα μητρικό, κυρίως όμως, εμπλέκεται με τον κύκλο της βιολογικής ζωής, τον οποίον, για κάθε άνθρωπο, κλείνει ο θάνατος.

Αυτός είναι ο Βασιλέας Χριστός που γίνεται διάκονός μας και έρχεται στον κόσμο να δώσει μια μάχη που έπρεπε να δώσουμε εμείς. Πώς όμως; Οι δυνάμεις μας δεν επαρκούν. Μόνον κάποιος ισχυρότερος του θανάτου είναι σε θέση να μας χαρίσει και πάλι την ζωή. Αυτό τονίζει ιδιαίτερα και ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας:

«Ο Θεός αναλαμβάνει τον αγώνα υπέρ των ανθρώπων, διότι ήταν άνθρωπος και όντας άνθρωπος, νικά την αμαρτία ως καθαρός από κάθε αμαρτία, γιατί ήταν επίσης και Θεός. Με αυτόν τον τρόπο, η ανθρώπινη φύση μας απαλλάσσεται από την ντροπή της ήττας του προπατορικού αμαρτήματος και στεφανώνεται με το στεφάνι της νίκης που Εκείνος, ο Θεάνθρωπος Χριστός επέτυχε» (Πατρολογία του

Migne, 150, 513B).

Μέσα στην λατρεία της Εκκλησίας μας, συνδυάζεται η ομορφιά των ευχών και των ύμνων με την δογματική ακρίβεια. Επί αιώνες, άνθρωποι αγράμματοι, χωρίς την δυνατότητα να μελετήσουν τις πηγές και την δογματική διδασκαλία των αγίων Πατέρων της Εκκλησίας, παρέμειναν Ορθόδοξοι, έχοντας στενότερη σχέση με την ορθόδοξη λατρευτική ζωή. Για τον λόγο αυτό, είναι απαραίτητο, η προσέλευση μας στην Θεία Λειτουργία αλλά και σε όλες τις ακολουθίες, να μην πραγματοποιείται ως ένα επιφανειακό θρησκευτικό καθήκον αλλά ως εκδήλωση του πόθου μας να βρεθούμε μαζί με τον Χριστό και να γνωρίσουμε με ακρίβεια τα δόγματα της Εκκλησίας. Ας θαυμάσουμε σήμερα την ακρίβεια του ύμνου που προαναφέραμε και ας είμαστε βέβαιοι πως, όσο εμβαθύνουμε στην αλήθεια της Ορθοδοξίας, τόσο υψώνουμε τείχος σε κάθε είδους αίρεση που απειλεί να νοθεύσει την πίστη μας.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού βρίσκεται διαρκώς μαζί μας. Εναπόκειται σ' εμάς, εάν, μέσω της πνευματικής ζωής και της τήρησης των εντολών Του, θα Τον υποδεχθούμε στη ζωή μας και θα γευτούμε την δωρεά του εξαγιασμού που μας προσφέρει. Ο Χριστός είναι ο Νικητής της αμαρτίας και του θανάτου. Ας σταθούμε στο πλάι Του για όλη μας την ζωή και ας μοιραστούμε με ευγνωμοσύνη και δοξολογία την λυτρωτική νίκη Του.

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Πνευματικό τον Πρωτοπρ. Νεκτάριο Καττή, Εφημέριο του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος.

Επίσης, με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου Αργινίου τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων ιατρών της περιοχής του Αργινίου, καθώς και αρτοκλασία υπέρ υγείας και προόδου των εν ενεργεία μελών του Συλλόγου.

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός μετέβη στην κεντρική πλατεία του Αργινίου, όπου κήρυξε την έναρξη της αθλητικής διοργάνωσης «Τρέχω, βαδίζω, ποδηλατώ», που συνδιοργανώνουν για 8η χρονιά η Γυμναστική Εταιρεία Αργινίου, η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και ο Δήμος Αργινίου.

Σύμφωνα με απόφαση των διοργανωτών η φετινή αυτή γιορτή του αθλητισμού στην πόλη του Αργινίου ήταν αφιερωμένη στα Συσσίτια της Ιεράς Μητροπόλεως και υπήρχε η δυνατότητα τόσο κατά την ημέρα του αγώνα, όσο και κατά τις ημέρες των εγγραφών να συγκεντρώνονται τρόφιμα μακράς διάρκειας που θα

διατεθούν στα Συσσίτια της τοπικής Εκκλησίας.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)